

நேபளை

அந்த நாளைக்காகக் காத்திருத்தல்

“இயேசு வரும்போது உங்கள் பிள்ளைகளைப் பார்க்க விரும்புகிறீர்களா?” என்று கேட்டார்.

தன் மகன்தான் சுகமாயாவுக்கு எல்லாமே. நேபாளத்தில் சுகமாயா வுக்கு 16 வயதில் திருமணம் நடந்த சிறிது காலத்தில் ஷியாம் பிறந்தான்.

ஆனால் ஷியாம் பிறந்து 8 மாதங்களில், வயிற்றுப்போக்கால் அவதிப்பட்டான். சுகமாயா தன் கணவனிடம் அவனை ஒரு ஷாம னிடம் அழைத்துச் செல்லச் சொன் னார். மலைப்பகுதியில் இருந்த ஒதுக் குப்புறமான அவர்களுடைய நகரத்தில் மருத்துவர்களோ மருத்துவ மனைகளோ இல்லை. யாராவது நோய்வாய்ப்பட்டால், நகர மக்கள் ஷாமனைத்தான் வரச்சொல்லுவார்கள்.

“இதுதீய ஆவியால் வந்துள்ள நோய். ஆவி உங்கள் குடும்பத்தின் மீது கோபமாக இருக்கிறது. ஆவி யை மகிழ்விக்க நீங்கள் ஒரு பன்றி

யைப் பலியிடவேண்டும்” என்று ஷாமன் சொன்னார்.

ஆனால் பன்றியைப் பலியிட யாருக்கும் நேரமில்லை. சுகமாயா வும் அவரது கணவரும் ஷாமனுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த நிலையில், அவருடைய மடியிலேயே குழந்தை மரித்துப்போனது.

சுகமாயாவால் அதிர்ச்சியைத் தாங்க முடியவில்லை. மயங்கி விழுந்து, மூன்று நாட்கள் சுயநினை விண்ணி இருந்தார். கணவிழித்த போது, சாப்பிடவோ குடிக்கவோ மறுத்துவிட்டார். இனி வாழ விரும்ப வில்லை.

அவரது கணவரும் அக்கம் பக்கத்தினரும் அவரை ஊக்குவிக்க முயன்றனர்.

“இன்னொரு குழந்தையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்” என்று சொன்

னார்கள்.

ஓரு வருடம் கழித்து, சுகமாயாவுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அந்தக் குழந்தைக்கு ஷியாம் என்று தன் மகனுடைய பெயரை வைத்தார். அவருக்குமகிழ்ச்சியாக இருந்தது. இப்போது தான் வாழ் வதற்கு ஒரு காரணம் கிடைத்தது; தன் மகளுக்காக வாழவேண்டும்.

ஆனால், மகன் இறந்த பிறகு சுகமாயாவின் கணவர் குடிக்க ஆரம்பித்தார். அவரதுகுடிப்பழக்கத்தால் குடும்பம் படிப்படியாக பொருளாதார சிக்கலுக்கு ஆளானது.

இதற்கிடையில், சுகமாயாவியாமை அன்போடு பார்த்துக் கொண்டார்; ஷியாமுக்கு 20 வயதில் திருமணமானது. அதே நகரத் தில் வசித்த தூரத்து உறவினர் ஒரு வரை ஷியாம் மணந்தாள்.

ஷியாமின் முதல் கார்ப்பத்தின் போதுதான் சோகம் ஏற்பட்டது. ஓரு நாள் சாயங்கால நேரத்தில் அவளுக்கு சுகவீனமானது. உடனடியாக மருத்துவ உதவி தேவைப்பட்டது. அந்த நகரத்தில் இன்னும் மருத்துவரோ மருத்துவமனையோ வரவில்லை; எனவே நகர மக்கள் ஷியாமை ஒரு கட்டிலில் வைத்து, அடுத்த நகரத்திற்குக் கொண்டு சென்றனர். அங்கே சாலைகள் இல்லை, அவர்கள் அவளை நாள்கு மணி நேரம் சுமந்து சென்றனர். சாலை வசதிகள் இருந்த அடுத்த நகரத்தில், அவளை ஒரு ஆம்புலன்ஸில் ஏற்றி, மருத்துவமனை இருந்த அருகிலிருந்த நகரத்திற்குச் சென்றார்கள். வழியிலேயே அவள் இறந்துபோனாள்.

அந்த மரணம் சுகமாயாவின் வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. கணவருடன் சேர்ந்து பல நாட்களாக மது அருந்தினார். மரணமும் இருளுமே தங்களைச் சூழ்ந்திருப்பது போலத்தோன்றியது. ஷியாமின் இறுதிச் சடங்கில் தம்பதியினர் நிறுத்தவே முடியாமல் அழுதுகொண்டிருந்தார்கள். இறுதிச் சடங்கில் அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொன்னவர்களில் ஏழாவது நாள் அட்வென்டிஸ்ட் போதகர் ஒருவரும் உண்டு. தம்பதியருக்கு இருந்த இரண்டு பிள்ளைகளும் இறந்துபோனது பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, அவர்களுக்கு அவர் ஆறுதல் சொன்னார். வேதாகமத்தைத் திறந்து இயேசுவின் வார்த்தைகளை வாசித்தார்: ‘தேவன், தம்முடைய ஒரேபேரான குமாரனை விசுவாசிக் கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப் போகாமல் நித்தியஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்.’ யோவான் 3:16.

அந்த வேதாகம வசனம் சுகமாயாவைக் குழப்பியது. அவரால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ‘இயேசுவை நம்புவதால் எவ்வாறு ஒருவர் ஒருபோதும் இறக்காமல் இருக்கமுடியும்?’ என்று ஆச்சரியப்பட்டார்.

அவரது குழப்பத்தைக் கண்டு, போதகர் வேதாகமத்தை ஓருக்கா 8:52 க்கு திருப்பி, அங்கு இயேசு சொன்ன வார்த்தைகளை வாசித்தார், ‘அழாதேயுங்கள், அவள் மரித்துப்போகவில்லை, நித்திரையாயிருக்கிறாள் என்றார்’.

சுகமாயாவுக்கு ஆறுதலாக இருந்தது. ‘தன் மகள் வியாம் தூங் கிக்கொண்டுதான் இருக்கிறாளா?’ என்று யோசித்தார். மேலும் அறிய விரும்பினாள். இறுதிச் சடங்கு நடந்து பல நாட்களுக்குப் பிறகு, வசனங்களை விளக்குமாறு போத கரிடம் கேட்டார். அவர் வேதாகம விஷயங்களை அவருக்கு விளக்கிக் காட்ட ஆரம்பித்தார்.

வேத ஆராய்ச்சியின் போது, “இயேசு வரும்போது உங்கள் பிள்ளைகளைப் பார்க்க விரும்புகிறீர்களா?” என்று கேட்டார்.

சுகமாயா ஆர்வத்தோடு பார்த்தார். “ஆம்!” அவள் மகிழ்ச்சியாகச் சொன்னார்.

இயேசுவுக்கு தன் இருதயத்தை ஒப்புக்கொடுத்தார்.

இன்று, சுகமாயா உண்மையுள்ள ஒரு அட்வென்டிஸ்டாக இருக்கிறார். தன் கணவனிடம் நம்பிக்கையைப் பகிர்ந்துகொள்ள முயன்றார், ஆனால் அவர் கேட்க மறுத்து விட்டார். குடிப்பழக்கத்தினால் சீக்கிரமே மரிக்க வேண்டியதாயிற்று.

சுகமாயா இப்போது வீட்டில் தனியாக வசிக்கிறார்; ஆனால் உண்மையில் தனியாக இல்லை என்று அவருக்குத் தெரியும். தான் இயேசு வோடு வாழ்வதாகச் சொல்லுகிறார். இயேசு வருவார், தன் மகனையும் மகளையும் உயிர்த்தெழுச் செய்வார் என்கிற நம்பிக்கையில் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்.

“நான் அவர்களைக் கட்டிப் பிடிப்பேன், ஏனென்றால் அவர்கள் என் பிள்ளைகள், எனக்கு பிரிய மானவர்கள். அவர்களை மீண்டும் பார்க்கமுடியும் என்பதாலேயே நான் ஒரு கிறிஸ்தவானேன். அந்த நாளுக்காகக் காத்திருக்கிறேன்” என்று சொன்னார்.

இந்தக் காலாண்டின் பதின் மூன்றாவது வாரக் காணிக்கையானது நேபாளத்தில் சுகமாயாவின் நம்பிக்கையைப் பற்றி பிள்ளைகள் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு பள்ளியை நிறுவ உதவும். மார்ச் 30 அன்று தாராளமாக பதின்மூன்றாவது வாரக் காணிக்கை கொடுக்கத் திட்டமிட்டதற்கு நன்றி.

ககைக் குறிப்புகள்

- முகநூலிலிருந்து புகைப்படங்களைப் பதிவிறக்க: bit.ly/fb-mq
- தென் ஆசியா டிவிஷனிலிருந்து ஊழிய விவரங்களையும் துணுக்குகளையும் பதிவிறக்க: bit.ly/sud-2024.
- செவந்த்-டே அட்வென்டிஸ்ட் திருச்சபைசின் “ஜி வில் கோ” என்ற திட்டத்தின் பின்வரும் நோக்கங்களை இந்த ஊழியக்கதை விளக்குகிறது. ஆன்மிக வளர்ச்சியின் குறிக் கோள் என். 5, “தனிநபர்களையும் குடும்பங்களையும் ஆவியில் நிறைந்த வாழ்வுள்ளவர்களாக மாற்றவேண்டும்”.
- நேபாளத்தின் தலைநகரம் காத்மாண்டு. அங்குள்ள மக்கள் தொகை 30 லட்சம். அது நேபாளத்தின் மக்கள் தொகையில் சுமார் 10 சதவிகிதம் ஆகும்.